

PARLAMENTUL PATRIEI, DUȘMANUL DEMOCRAȚIEI ROMÂNE

de Liviu Cangeopol

Dacă e să jurăm cu mâna pe Constituție și cu ochii pe primul batalion al apărătorilor ei, parlamentarii patriei, măcar să nu spunem că n-am știut cine sunt aceștia și ce vor de la viață. Zilele trecute, cotidianul central *România liberă* a publicat un articol de fond privind întrecerea pe ramura infracțională a partidelor parlamentare. Potrivit calculelor făcute de ziaristul Costel Oprea, *“aproape jumătate dintre parlamentari au fost cel puțin o dată cercetați sau urmăriți penal, unii dintre ei fiind chiar trimiși în judecată”*. Se înfioară cetățeanul la gândul reprezentativității partinice.

Caracterul vag al descrierii lasă loc, în mod nejustificat, după cum se va vedea, speranței de interpretare. Dar nea Costel continuă să lovească necruțător: *“Faptele pentru care aleșii au fost sau sunt cercetați ori urmăriți penal merg de la corupție, spălare de bani și complicitate la omor deosebit de grav până la accidente mortale pe trecerea de pietoni.”* Deși sub stare de șoc, cititorul atent începe să înțeleagă mecanismul dezastrului indus de elita patriei.

Cum era de așteptat, primul loc al clasamentului penalității valahe este ocupat de partidul care, cel puțin prin lupa doctrinei, are cea mai tare grijă de năpăstuit: PSD (cu 40 dosare penale în derulare). Un partid extras din PCR, care punea omul deasupra tuturor (până l-a împușcat), înființat de Ion Iliescu și ai lui (pentru a repara întinările la care înaintașii supuseră comunismul) și dus înaintea de oneștii lui Mircea Geoană, care a recunoscut în public cât de urât este să-ți furi aproapele (dacă-ți este rudă). Pe scurt, partidul omeniei.

Pe locul al doilea, cu șase dosare deschise, o mică surpriză: PC, formațiunea de lift a securiștilor aciuiați sub conturile bancare ale lui Dan Voiculescu, ofițer dezvelit. Dăm glas din nou jurnalistului Oprea: *“Dacă justiția i-ar condamna pe cei puși sub acuzare, toată conducerea partidului ar fi decapitată. Dan Voiculescu, Codruț Sereș, George Copos, Dan Ioan Popescu, chiar și Rodica Stănoiu se află în diferite faze de cercetare și urmărire penală.”* Putem conchide că Traian Băsescu nu arunca vorbe din gât când se referea la “soluția imorală” constituită de PC. Dacă un partid care nu este în stare să obțină la urne mai mult de un procent, care a reușit să intre în Parlament și în diferite formule de guvernare doar pe spinarea unor complicități dobândite fie cu bani, fie cu dosare, dar se descurcă să urce pe podiumul infracționalității parlamentare ar merita, în umila mea opinie nedemocratică, urgenta dizolvare într-o cuvă cu acid sulfuric.

În fine, locul al treilea, tot cu șase dosare, este ocupat de membrii de frunte ai celui mai justițiar partid de sub soarele securismului cu bale: PRM. Cititorii mai experimentați nu au probleme să identifice în memoria lor întinată răgetele de indignare emenate de bardul totalitar la adresa diferitelor cazuri de corupție ale neamului. Execuții pe stadioane, pușcării ridicate din banii de cotizație, lagăre de muncă forțată, grădinițe corecționale, patrulare de oameni ai legii, starea de necesitate, legea marțială, procese televizate, bătăi la fundul acoperit în piețe publice, nimic din panoplia medievală și dictatorială modernă nu era trecut cu vederea de crâncenul bărdoi. Tactica anticorupție a ridicat PRM în sondaje și opțiuni electorale până pe locul al doilea. La un moment dat, tartorul patriotismului pe rețetă amenința să pună gheara pe Cotroceni. Dar iată, de fapt, cine-mi era peremeul, tinere lector nedumerit: o adunătură de bandiți cu gura mare și punga așijderea.

Clasamentul pe indivizi îl are campion absolut pe Ovidiu Mușetescu, de la PSD, cu cinci dosare de cercetare penală, urmat de peremistul Gheorghe Funar, cu patru dosare, și Miron Mitrea, mâna dreaptă a PSD, cu doar trei. Printre distinșii aflați în cercetări în două dosare se numără Adrian Năstase, Ion Dumitru și Relu Fenechiu (de la PNL). Mai există un număr de 18 parlamentari care s-au aflat în cercetări și, din diferite motive ușor de bănuț, li s-au închis dosarele de urmărire ca la un semn.

Dacă vinovăția e una, admiterea ei e alta. Majoritatea celor cu probleme penale consideră că la mijloc s-ar afla persecuția politică, și nicidecum reaua lor îndeletnicire. În fruntea contestatarilor se plasează Ion Iliescu, Adrian Năstase, Dan Voiculescu, Marko Bela, Codruț Sereș, Șerban Mihăilescu și Gheorghiuță Funar. De remarcat efortul armonios (și reușit) al parlamentarilor din urmă cu câteva luni, făcut pentru a se scăpa de Monica Macovei, ministru al Justiției care credea de-acum că poate lupta cu balaurul corupției naționale de capul ei, doar la indicația unui președinte care nu știe ce vrea și al unor parlamentari europeni care nu știu cu cine au de-a face. A fost tentată o lovitură de a se debarasa de însuși președintele ales, dar poporul a fost vigilent.

Institutul pentru Politici Publice a dat citirii, zilele trecute, rezultatele unui studiu făcut pentru a afla

“costurile asociate activităților efectuate de senatori și deputați în țară, în perioada 1 ianuarie 2005 - 31 octombrie 2006”. S-a ajuns matematic la concluzia că un ales consumă, în medie, \$10.000 lunar. Un senator onest ori doar tâmpit de la PD, Marius Marinescu, a ținut să infirme datele prezentate de IPP, dezvăluind că un membru al forului legislativ consumă, în realitate, mai mult decât suma vehiculată. Onorabilul a subliniat existența așa-ziselor “cheltuieli de regie”, legate de costurile de întreținere a Palatului Parlamentului, ale convorbirilor telefonice și serviciilor de Internet. Astfel, întreținerea unui parlamentar se ridică la circa 10.000 de euro pe lună, iar instituția provoacă o pagubă de aproximativ 50 de milioane de euro anual.

Din nenorocire, adevăratele costuri nu se opresc aici, chiar dacă sunt foarte dificil de calculat. Printre altele, este vorba de o sumă forfetară pe care aleșii o primesc în diferite scopuri, vag reglementate, dar reprezentând o dată și jumătate din indemnizația brută. În vederea justificării cheltuielilor speciale, parlamentarii trebuie să completeze o fișă de monitorizare, dar majoritatea refuză cu încăpățănare. Dacă la toate acestea mai adăugăm și sumele pe care statul le alocă partidelor pentru cheltuielile electorale, pentru a permite unora accesul la pleșca de mai sus, vom ajunge rapid la o sumă considerabilă. Cu atât mai mult cu cât ea este, practic, aruncată pe fereastra visteriei naționale.

Sunt parlamentarii, din punct de vedere financiar, inutili patriei? Ar fi bine. Inutil înseamnă fără rost. Din păcate, la costurile “de întreținere”, exprimate în litera regulamentelor de funcționare a Parlamentului, se adaugă cele ce derivă din activitățile pentru care parlamentarii fac ținta anchetelor de care s-a făcut vorbire în prima parte a acestui articol. Legile proaste, amânarea unor măsuri legislative, abuzurile și privilegiile imunitare înalță costurile instituției la sume astronomice. S-au auzit voci solicitând reducerea drastică a numărului de paraziți legislativi, acoperite iute de huiduieli interesate. S-a sugerat limitarea mandatelor parlamentare. Alte huiduieli. S-a insistat pe introducerea votului uninominal, în dauna celui pe liste. Răgete și bătăi din picioare. Au existat oferte de revizuire a Constituției. Țipete, amenințări și ironii. Încercări de redresare morală. Scurpat în grup, boicot cu scobitori și dublarea numărului de bodiguarzi.

Stat în stat, Parlamentul României este cel mai mare dușman al democrației române.